

Vlaams
Parlement

vergadering **C166 – WON14**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 3 maart 2011

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het ondersteunen van grote culturele projecten met middelen uit het stedenbeleid - 1378 (2010-2011) 3
- Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het toenemend aantal gezinnen dat door hun energieleverancier gedumpt wordt - 1398 (2010-2011)
- Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de tariefverhoging voor gezinnen met betalingsproblemen - 1457 (2010-2011) 5

■

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het ondersteunen van grote culturele projecten met middelen uit het stedenbeleid - 1378 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, collega's, onlangs konden we van de Vlaamse Regering vernemen dat ze besloten heeft om TRACK Gent te subsidiëren. TRACK Gent is de opvolger van 'Over the Edges', de culturele manifestatie die in Gent plaatsvond.

De regering heeft dit evenement om verschillende redenen gesubsidieerd. In het persbericht van de Vlaamse Regering stond: "TRACK Gent versterkt de positieve beeldvorming over Vlaanderen in het buitenland. TRACK aspireert een culturele manifestatie te worden met een hoog kwalitatief niveau, een groot publieksbereik en een internationale uitstraling. Hiermee volgt het project de lijn van de buitenlandse positionering van Vlaanderen als centrum van kennis met een sterk kwaliteitsimago en een grote aandacht voor kunst en cultuur. Daarenboven past dit project ook perfect in het stedenbeleid van de Vlaamse Regering en is het bijzonder inspirerend op het vlak van vernieuwende communicatie. Vanuit het cultuurbeleid wordt een bijdrage geleverd tot een verhoging van de cultuurparticipatie. De Vlaamse Regering beslist om dit project te steunen met een subsidie van maar liefst 980.000 euro, een subsidie die gespreid wordt over 2011 en 2012, gelet op de diverse invalshoeken van TRACK, samengebracht vanuit de budgetten van minister-president Peeters, viceminister-president Bourgeois en de ministers Schauvliege en Van den Bossche."

Ik heb vernomen dat er 245.000 euro uit het budget van stedenbeleid komt. De discussie is eigenlijk hoe breed we het stedenbeleid willen invullen en nog belangrijker, hoe breed we het stedenbeleid van de Vlaamse Regering kunnen invullen. We weten allemaal dat u heel wat inspanningen hebt gedaan om, in het kader van de besparingen, de engagementen tegenover de steden gestand te houden. U hebt daarvoor onze steun en dat heb ik ook gezegd bij de bespreking van beleidsnota en de beleidsbrief en bij de bespreking van de begroting. Maar ik vraag me af in hoeverre zo'n groot cultureel evenement kan bijdragen aan het stedenbeleid en in hoeverre het effectief een kerntaak is van het stedenbeleid. Ik heb daar een beetje mijn twijfels over.

Minister, hoe past een dergelijk project in het stedenbeleid van de Vlaamse Regering zoals het werd gestipuleerd in de persmededeling? Is het subsidiëren van een dergelijk cultureel evenement een efficiënt inzetten van de middelen van stedenbeleid? Ik vermoed en weet dat er in de steden nog heel wat andere noden zijn die door het stedenbeleid zouden kunnen worden aangepakt.

Past deze subsidie in het horizontaal beleid zoals aangekondigd in uw beleidsnota? Ik heb de indruk dat u hiermee eigenlijk in de omgekeerde richting gaat. In het horizontaal beleid zou het zo moeten zijn dat de andere departementen bezorgd zijn om stedenbeleid en niet dat stedenbeleid bezorgd is om het cultureel beleid van de Vlaamse Regering.

Ik heb nog een vraagje om te bewijzen dat ik een slecht karakter heb, maar u kent mij al tien jaar en dus moet ik dat niet meer bewijzen. Worden er nog in andere steden gelijkaardige projecten gesteund vanuit stedenbeleid? En zo ja, welke en in welke steden?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, in de vraag van de heer Wienen klinkt een bezorgdheid voor het stedenbeleid. Mijnheer Wienen, u zegt echter ook dat u voorstander bent van horizontaal stedenbeleid en dat steden meer armslag moeten krijgen. Er zijn natuurlijk aan de ene kant materiële zaken die onder stedenbeleid vallen: wonen, verkrotting enzovoort. Aan de andere kant zijn er ook immateriële zaken, en ik beschouw dit als een

project om steden positief in het daglicht te stellen en om aan positieve beeldvorming van steden te doen.

In die zin denk ik dat dit project een terecht project is. Minister, ik stel me wel de vraag of de middelen voor een crossdepartementale aanpak van het stedenbeleid, waar wij als CD&V ook voor pleiten, komen van het budget voor stedenbeleid of van andere departementen? In casu gaat het over een project waar ook andere departementen een steentje bijdragen. Graag zou ik van u willen weten of er bijvoorbeeld in 2011 nog gelijkaardige projecten zijn die financieel gesteund worden door andere departementen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, geachte leden, inhoudelijk lijkt er me geen probleem te zijn. In de commissie Cultuur is het project uitvoerig toegelicht. Ik beperk me dus tot de redenen waarom dit bij het Vlaamse stedenbeleid past. Dat is hoofdzakelijk zo omdat zowel de drie kerndoelstellingen van het Stedenfonds als die van het Stadsvernieuwingsfonds daarin terug te vinden zijn. Er is een sterk traject naar burgerparticipatie. Het heeft betrekking op de aantrekkelijkheid van een aantal wijken. Het gaat met name over de ontwikkeling van de wijk Oude Dokken, waaraan we ook subsidies hebben gegeven in het kader van het stadsvernieuwingsproject. Er wordt multidisciplinair gewerkt. Dit project zorgt voor een creatieve stimulans in de steden. Ook kennisopbouw en -deling tussen steden worden in het project opgenomen. Inhoudelijk is het dus zeer zeker te verantwoorden dat we daar geld aan uitgeven.

Mijnheer Wienen, ik denk dan ook dat u vooral vraagt of we dit wel moeten doen in deze tijden van budgettaire krapte, en of we dat op een billijke manier voor meerdere steden doen. Ik denk wel dat we dit moeten doen. Ik geef niet 1 euro meer uit dan initieel gepland. U weet dat ik de overkoepelende campagne Thuis in de Stad wil afbouwen. Inderdaad, met Gusje het stadsmusje. Ik geloof niet zo in die grote media-aankopen waarbij steden positief in de kijker worden gezet door een tekening van een mus. Dat is heel duur en werkt niet. Ik heb dus eigenlijk een deel van dat budget gereserveerd om er concrete projecten in steden mee te betalen die volgens mij de beeldvorming van een stad en van steden veel positiever zullen beïnvloeden dan de stadsmuscampagne dat kan doen. Dit is het eerste concrete project, maar we creëren in deze begrotingscontrole een speciaal begrotingsartikel om dat te blijven doen. Jaarlijks zou daar 200.000 euro op komen te staan. Dit jaar zouden we 120.000 euro uitgeven aan TRACK. Er zullen inderdaad meerdere projecten van steden in aanmerking komen.

Dit is natuurlijk nieuw. Tot nu toe lag de klemtoon van de communicatie bij het Vlaamse stedenbeleid heel sterk op dat overkoepelende, en ging dat geld niet rechtstreeks naar projecten in steden. Dat veranderen we. TRACK is het eerste project dat in aanmerking komt, maar ik wacht natuurlijk ook andere projecten in. We hebben de mogelijkheden om die projecten te steunen.

Ik vind dat mooi passen in een horizontaal beleid. Het zal u niet verbazen dat niet alleen de minister van Cultuur, maar ook ikzelf als minister van Steden – misschien ook wel omdat men me kent in Gent – een sein heeft gekregen over dat project. Er is me gevraagd of er steun mogelijk was. Ik vond het wel een meerwaarde dat meerdere ministers budgetten samenlegden. Het zou het niet haalbaar zijn geweest dat Stedenbeleid meer betaalt dan het nu betaalt. Ik neem aan dat dit ook niet haalbaar was bij Cultuur of andere bevoegdheden. Het lijkt me dus niet gek dat we budgetten samenleggen voor dergelijke projecten, met dien verstande dat het budget wordt aangewend dat initieel al was gepland voor communicatie en dat we herallocceren van die algemene campagne naar concrete initiatieven, dat meerdere steden in aanmerking kunnen komen voor dat budget en dat dit past in de doelstellingen van het stedenbeleid.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat we in dezen een verschil in visie hebben, wat natuurlijk geen verbazing hoeft te wekken. Ik was het er volledig mee eens dat Gusje het stadsmusje werd begraven. Ik heb dat ook gezegd bij de bespreking van de begroting en de beleidsbrief.

Ik blijf er echter moeite mee hebben dat dit niet onaanzienlijke budget voor communicatie dan niet wordt besteed aan wat ik als de echte kerntaken van het stedenbeleid beschouw. Ik kan u volgen als u zegt dat die positieve beeldvorming van steden belangrijk is. Dat is zo, maar ik vind dat we dat moeten bekijken naargelang het budget dat we hebben voor het stedenbeleid. Dat budget is niet zo hoog dat we dergelijke projecten moeten subsidiëren, vooral omdat de noden met betrekking tot de zuivere kerntaken van dat stedenbeleid nog altijd zeer groot zijn. Dan had ik liever gezien dat het budget voor communicatie misschien lichtjes was afgebouwd en dat dit geld was geïnvesteerd in andere zaken, die veeleer tot die kerntaken van het stedenbeleid behoren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het toenemend aantal gezinnen dat door hun energieleverancier gedumpt wordt - 1398 (2010-2011)

Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de tariefverhoging voor gezinnen met betalingsproblemen - 1457 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, minister, onlangs berichtte de pers dat nog eens 10.000 gezinnen meer zijn gedumpt door hun energieleverancier. Dat brengt het totale aantal op ongeveer 100.000 gezinnen. Minister, ik wil niet beweren dat dit uw schuld is. Toch wil ik een aantal vragen stellen, omdat ik van oordeel ben dat we eigenlijk steeds meer met lapmiddeltjes werken, in plaats van met structurele oplossingen. Weet u of er onderzoek wordt gedaan naar het profiel van die mensen die door hun leverancier worden geschorst en doorverwezen naar een distributienetbeheerder? Ik veronderstel immers dat sommige van die mensen niet zozeer met betalingsproblemen kampen, maar misschien wel met andere problemen. Ik heb ook begrepen dat het tarief van de distributienetbeheerder niet altijd het goedkoopste tarief is. Dat valt te verdedigen: anders wordt het misschien net iets te aantrekkelijk om bij die distributienetbeheerder te blijven. Wat wordt er gedaan om de mensen die bij die distributienetbeheerders zitten, aan te sporen om terug te gaan naar een commerciële leverancier?

Bent u bereid om de openbardienstverplichtingen eens grondig onder de loep te nemen? Ik heb dat gisteren al enigszins aangekaart. Die verplichtingen schieten immers vaak tekort. Het zijn eigenlijk veeleer lapmiddeltjes dan structurele oplossingen voor de problemen. Bovendien behelzen ze toch wel een behoorlijke meerkost. Nu hebben we geen enkel probleem met solidariteit. We zijn niet tegen het principe op zich, maar ik heb eens geprobeerd een berekening te maken met betrekking tot die 100 kilowattuur gratis elektriciteit per gezinlid. Dat zou neerkomen op een bedrag van 90 miljoen euro dat via de tarieven van de distributienetbeheerder wordt doorgerekend aan elke consument. Daarvan zouden 10 miljoen euro administratiekosten zijn. Kunnen we al die openbardienstverplichtingen eigenlijk niet eens beter onder de loep nemen en ze besteden aan de mensen die ze echt kunnen gebruiken? Zo zouden we bijvoorbeeld een budget kunnen uittrekken voor energie-efficiëntie maatregelen. Dat lijkt me veel efficiënter dan nu gewoon aan iedereen

allerlei dingen geven die eigenlijk niet gratis zijn en zeker niet ten goede komen van mensen in energiearmoede. Ik heb absoluut geen probleem met solidariteit. Er mag zelfs nog meer solidariteit zijn dan nu.

Welke structurele maatregelen zult u nemen of overwegen om die mensen echt uit de energiearmoede te halen? U weet immers ook hoe het nu is. Mensen worden geschorst of gedumpt door hun energieleverancier. Ze komen terecht bij een distributienetbeheerder. Ze gaan eventueel langs een lokale adviescommissie (LAC) en krijgen eventueel een budgetmeter. Dan kan er nog eens een minimumlevering zijn. Dat is een opeenstapeling van openbaredienstverplichtingen. Ik vind het wel goed dat u dat alles doet om die mensen te helpen, maar ik meen toch dat we eens een ruimer debat moeten voeren over de vraag wat efficiënt is en hoe we die mensen, die dat blijkbaar steeds meer nodig hebben, beter kunnen helpen dan we dat nu doen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, net als mevrouw Homans heb ik via de media vernomen dat het aantal gezinnen die door hun energieleverancier worden gedumpt, het voorbije jaar sterk is gestegen. Ik vond die berichtgeving niet helemaal eenduidig. Volgens Eandis zou het gaan over 9170 gezinnen, een stijging met 10 procent, terwijl Infrac en de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) een stabilisering of een lichte daling zien. Dat heb ik althans vernomen via de media. Volgens de cijfers van de VREG was eind vorig jaar 3,13 procent van de Vlaamse huishoudens afhankelijk van zijn distributienetbeheerder. In januari 2010 was dat nog 3,23 procent. Minister, ik hoop duidelijkheid te krijgen van u daarover.

Net als mevrouw Homans wil ik iets dieper ingaan op de cruciale rol van de OCMW's en de LAC's. De Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) heeft recent de tarieven verhoogd, omdat een groot aantal drop-outs bij hun distributienetbeheerder terechtkomen. Eind vorig werd de formule voor die tariefberekening dus aangepast, waardoor de energierekeningen van die drop-outs hoger uitvallen.

De tariefverhoging zou er dus voor zorgen dat mensen die het al moeilijk hebben om hun rekening te betalen, nu worden geconfronteerd met hogere energierekeningen. Net als ik hebt u kunnen horen en lezen dat de CREG haar beslissing verdedigt met het argument dat de hoge prijzen ervoor moeten zorgen dat mensen niet blijven hangen in het opvangsysteem, dat ze dat systeem dus niet gaan misbruiken. Uiteraard is de oplossing van de netbeheerder bedoeld als een tijdelijke oplossing. Het is de bedoeling dat die klanten opnieuw hun weg naar de commerciële markt vinden. Volgens de CREG zouden te lage prijzen de motivatie wegnemen om snel een nieuwe leverancier te zoeken. Sterker nog, sommige mensen zouden zelfs opzettelijk hun energieleverancier niet meer betalen, om via de netbeheerders aan een goedkoper tarief te komen. *(Opmerkingen van minister Freya Van den Bossche)*

Nu is het duurder geworden, door de tariefverhoging. Voordien bleek dat niet ... *(Opmerkingen)*

Ik ga af op wat de mensen van de CREG zeggen.

Minister Freya Van den Bossche: Ik denk dat ze iets anders zeggen, maar ik zal het u straks uitleggen.

Mevrouw Irina De Knop: Ik ben benieuwd. Alleszins wil ik peilen naar wat volgens u het beste is. Is het niet raadzaam gedumpte klanten vanaf het ogenblik dat ze worden gedumpt, te laten begeleiden door het OCMW, en niet bij herhaaldelijke wanbetalingen aan de sociale leverancier? Bij de opmaak van hun dossier zal dan uiteraard onmiddellijk kunnen blijken of het gaat over sociale drop-outs of veeleer over occasionele drop-outs, mensen die het systeem willen misbruiken. Minister, volgens u kan dat laatste echter niet. Ik zal daar straks dus meer over vernemen.

Hoeveel gezinnen zijn er nu precies in 2010 gedumpt door hun leverancier? Is dat een stijging of een daling ten opzichte van het jaar ervoor? Hoe bent u op de hoogte gebracht van de CREG-tariefwijziging? Hoe hebt u daarop kunnen reageren? Hebt u erop kunnen anticiperen of hebt u nadien moeten reageren? Wordt volgens u in het huidige systeem van de opvang van drop-outs geen kostbare tijd verloren? Bent u bereid om het OCMW of het LAC onmiddellijk in te schakelen in het opvangsysteem, dus op het moment dat mensen worden gedumpt? Als ik me niet vergis, gebeurt dat nu veeleer bij de beslissing over het al dan niet installeren van een budgetmeter. Hoe staat u tegenover het ontradingseffect dat wordt nagestreefd met de CREG-tariefverhoging, om te vermijden dat niet-sociale drop-outs in het opvangsysteem blijven hangen? Beoogt u een uitbreiding van de groep van mensen die in aanmerking komen voor een verlaagd sociaal tarief? Zo ja, wat zult u doen om te vermijden dat de elektriciteitsrekening voor de andere verbruikers stijgt?

Ik ben bijzonder blij met het betoog dat mevrouw Homans heeft gehouden. Eind vorig jaar heb ik zelf naar aanleiding van de discussie over de openbaredienstverplichtingen hier ook gepleit voor een evaluatie. Ik heb gesteld dat we heel voorzichtig moesten zijn met het nemen van nieuwe beslissingen, die zouden kunnen leiden tot een hoger tarief voor de klant. Als die evaluatie er komt, dan kijkt onze fractie daar zeker naar uit.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, het is natuurlijk niet de eerste maal dat we debatteren over de problematiek, hoewel de manier waarop mevrouw De Knop die problematiek heeft aangebracht, op een aantal punten verwarrend overkomt. Mevrouw Homans heeft de essentie naar voren gebracht. Gisteren is dat ook al verkapt gebeurd in de plenaire vergadering.

De energieprijzen zullen de komende jaren blijven stijgen, of we dat nu graag hebben of niet. Dat is louter de internationale markt die speelt. Anderzijds heeft een belangrijk deel van de energierekening te maken met de federale overheid, via de fiscaliteit, en met de openbaredienstverplichtingen en tutti quanti opgelegd door de Vlaamse Regering.

Ik heb me gisteren niet willen mengen in het debat ten gronde. Toen heeft men het gehad over de zogenaamde sociale correctie in het kader van een gratis aantal kilowattuur. Ik vind dat geen sociale correctie. Als men dat gratis aantal kilowattuur afschaft, zo blijkt uit diverse studies, daalt de energieprijs voor iedereen. Dat is de naakte waarheid. Er is immers sprake van hoge administratiekosten. Voor mij mag dat aantal kilowattuur voor een bepaalde doelgroep gerust worden verdubbeld. Ik heb daar geen probleem mee, maar het moet dan wel sociaal worden gestuurd, en laat dat voor de hogere inkomens dan maar voor een deel wegvallen. Als er een gezond evenwicht wordt gevonden, is dat voor iedereen een win-winsituatie.

Minister, wanneer zal die totaalevaluatie van de openbaredienstverplichtingen plaatsvinden? Misschien kunnen een aantal openbaredienstverplichtingen worden overgeheveld van de distributienetbeheerders naar de leveranciers. Dan moet eens worden bekeken. Dan zal immers ook de competitiviteit spelen bij de leveranciers, en zullen de energieprijzen en de distributienettarieven misschien dalen.

Er wordt gezegd dat een aantal mensen daar misbruik van maken. Dat verbaast me wat. Als mensen opnieuw overstappen van de distributienetbeheerder naar een commerciële leverancier, is het dan technisch niet mogelijk dat hun budgetmeter wordt behouden en in werking wordt gehouden? Diverse mensen zeggen me dat dit wel kan, maar dat het technisch niet eenvoudig is. Als dat technisch kan, vind ik het de moeite waard dat eens te bekijken. Misschien kan dat een voordeel opleveren qua begeleiding en bewust omgaan met energie.

Met de Commissie Energiearmoede hebben we hier ooit ook gevraagd dat men overal budgetmeters zou plaatsen. De woningbouwsector doet dat. Als er een verhuisoperatie plaatsvindt, is het perfect mogelijk dat mensen in een woning terecht komen met een

budgetmeter die ze niet nodig hebben. Ondertussen is die investering echter wel gedaan. Ook vanuit het oogpunt van de bewustwording moet worden bekeken of die energiemeter niet ingeschakeld kan blijven.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Er is hier al uitvoerig gesteld dat het energievraagstuk zich schrijlings tussen de federale en de Vlaamse overheid bevindt. Minister, u hebt dus niet alle instrumenten in handen om daar iets aan te doen. Natuurlijk hebt u wel de mogelijkheid en de bevoegdheid om te overleggen met uw federale collega's.

Ik treed de vraagstellers bij: de energierekening wordt verzwaard door een aantal elementen, zoals de openbaredienstverplichting. We mogen echter ook de kwestie niet vergeten van de boetes die kunnen worden opgelegd met betrekking tot het leveren van groene stroom en dergelijke meer. Al die ingevoerde elementen doen de kostprijs stijgen. We weten natuurlijk wel dat dit moet worden doorgerekend naar de eindverbruiker, die nu uiteindelijk het gelag betaalt.

Ik herinner me ook dat de meerderheid in deze commissie een voorstel van resolutie heeft voorgelegd. Ik heb toen al opgemerkt dat we onze ogen moeten openen voor die kostprijsverzwarende elementen. Een van de zaken die zeker een rol spelen, is de btw. Mijn collega, de heer Reekmans, heeft dat gisteren aangehaald in de plenaire vergadering. Het Vlaams Parlement heeft daar niets over te zeggen, maar dat btw-tarief van 21 procent is nog altijd een tarief voor luxeproducten, voor dingen die men kan missen. We zijn er echter allemaal van overtuigd dat energie niet echt moet worden belast als een luxeproduct. Dat tarief moet kunnen worden herbekeken. Minister, ik doe dus een duidelijke oproep om ook die zaken mee in overweging te nemen bij uw overleg met uw federale collega's.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, het aantal klanten die in 2010 werden gedumpt, is nog niet bekend. Dat zullen we exact weten aan de hand van de sociale statistieken die de VREG in mei zal publiceren. Wel heb ik een zicht op het aantal huishoudelijke toegangspunten die werden beleverd door de netbeheerder, nadat men mensen liet vallen wegens wanbetaling. Dat is natuurlijk een nettoredenering. Dat wil niet zeggen dat dit de totale aangroei is. Sommige mensen zullen ook zijn teruggekeerd naar een commerciële leverancier.

Ik kan u wel iets zeggen over die nettocijfers. Het aantal huishoudelijke toegangspunten voor elektriciteit bij de netbeheerders nam toe met 4346 en het aantal huishoudelijke toegangspunten voor aardgas met 3980. Het zijn er minder voor aardgas dan voor elektriciteit omdat niet iedereen met aardgas verwarmt. Het gaat wel bijna altijd om dezelfde groep van mensen. De conclusie dat de optelsom van beide groepen de aangroei is, is zeker niet de juiste. Om die reden klopt het ook niet dat er 100.000 gezinnen bij de netbeheerders zitten. In totaal zijn er 77.324 afnames voor elektriciteit en 54.000 voor aardgas. Je mag die cijfers zeker niet optellen, want het gaat vaak om dezelfde gezinnen.

De aangroei bedraagt dus netto 4346 plus 3980, als je afzonderlijk elektriciteit en aardgas bekijkt. Maar ongeveer iedereen die voor aardgas is afgesloten, is ook afgesloten voor elektriciteit. Je mag die gezinnen dus niet bij elkaar optellen omdat het meestal over dezelfde gezinnen gaat. Om de exacte cijfers te hebben, moeten we wachten op de sociale statistieken. Ook het cijfer van 100.000 klopt niet, omdat je elektriciteit en aardgas niet mag optellen alsof het allemaal andere gezinnen zijn.

De CREG heeft me niet op de hoogte gebracht, ik heb deze wijziging vernomen via de netbeheerders. Ik heb vorig jaar nog een brief verstuurd aan de CREG om hierover uitleg te krijgen en overleg te vragen. De CREG heeft in een antwoord toelichting gegeven bij de mededeling, maar is niet ingegaan op de vraag naar overleg. Ik zal dus mijn vraag naar

overleg herhalen omdat ik vind dat een minister voor Energie recht heeft op enig overleg met de CREG over een aantal zaken die ons beleid enorm bepalen. Ik zal er dus blijven op aandringen.

Het is de bedoeling om bij de evaluatie van de openbardienstverplichtingen ook het fenomeen van de drop-outs te onderzoeken. Ik hoed me wel voor een te snelle doorverwijzing naar de OCMW's. U weet dat de OCMW's een zeer grote workload hebben. Het is ook niet nodig om iedereen die bij een netbeheerder terecht komt, door te sturen naar een OCMW. Niet iedereen komt daar omdat hij in armoede leeft. Er zijn ook mensen die simpelweg problemen hebben gehad met bijvoorbeeld hun administratie en die men zeer snel opnieuw op weg kan helpen. Men moet een onderscheid kunnen maken in die twee groepen.

U hebt het over het ontradingseffect dat de CREG nastreeft, maar ik vind dat een beetje pervers. Ik vind het niet onlogisch dat het tarief van de sociale leverancier wordt berekend op basis van een gemiddelde van de drie grootste leveranciers in het netgebied. Dat is niet abnormaal. Het moet ook niet zodanig veel goedkoper zijn dat men stopt met zijn rekeningen te betalen om een goedkoper tarief te krijgen. Maar de CREG heeft een aantal maanden geleden beslist om het gemiddelde van de allerhoogste tarieven van elk van die leveranciers te nemen. De mensen die nu bediend worden door de sociale leverancier, betalen soms de prijs voor contracten aan 100 procent groene energie met bijkomende diensten die ze niet krijgen. Dat is absurd. Men betaalt het allerduurste contract dat men op de markt kan krijgen. Ik vind dat echt pervers. Het is geen ontraden meer; het is een zeer, zeer, zeer perverse politiek waar ik mij niet in kan vinden. Ik ben het eens met ontraden. Men moet het niet goedkoper maken dan het gemiddelde, maar het pervers duurder maken dan het gemiddelde door de mensen dure contracten te laten betalen die ze niet eens krijgen, dat vind ik ongehoord.

Is dit de juiste maatregel om mensen terug te krijgen bij de commerciële leverancier? Helemaal niet. Er wordt heel moeizaam teruggekeerd naar commerciële leveranciers. Het feit dat het duur is en veel te duur bij de sociale leverancier, helpt niet. Ik denk dat er andere maatregelen nodig zijn, zowel aan de kant van de consumenten om hen die stap te doen zetten, als aan de kant van de commerciële leveranciers om hen ertoe te bewegen om mensen die uit de schulden zijn geraakt, opnieuw een kans te geven. Ik heb het VEA en de VREG gevraagd om hiervoor een voorstel te doen.

De evaluatie van de openbardienstverplichting is in september klaar. Ik denk dat de evaluatie tot redelijk wat debat zal leiden, maar dat moet kunnen.

Het voorstel om de budgetmeters ook te laten werken bij een andere leverancier, is technisch niet mogelijk. Wat wel zou kunnen maar helaas voor de toekomst is, is dat de slimme meter wordt gebruikt als een soort budgetmeter. Die zou dan wel door elke leverancier kunnen worden gebruikt. We kunnen dus wel evolueren naar zo'n systeem, maar de huidige budgetmeters kunnen enkel worden gebruikt door die ene distributienetbeheerder. Ik heb ook al mensen ontmoet die zeggen dat het zou helpen als ze zelf zouden kunnen weten hoeveel ze aan het verbruiken zijn. Ze zullen er vrijwillig een beroep op willen doen.

Men vraagt of ik een uitbreiding beoog van de groep van mensen die in aanmerking komen voor een verlaagd sociaal tarief. Dit is een bevoegdheid van de federale overheid. Ik heb begrepen dat de federale overheid dat wel wou doen, maar dat niet heeft gedaan. Ik weet ook niet of ze vindt dat het deel uitmaakt van de lopende zaken. Laten we hopen van wel. Mevrouw De Knop, misschien kunt u uw invloed aanwenden om even op het gaspedaal te duwen. Wat ons betreft, mag dat perfect als lopende zaak worden beschouwd.

Een onderzoek naar het profiel van de mensen die gedropt worden, zou interessant kunnen zijn om meer te weten over de redenen, maar hier botsen we op de grenzen van de privacywetgeving. Wij hebben die gegevens niet en we kunnen er ook niet over beschikken.

Als maatregel voor gezinnen in energiearmoede, moeten we niet enkel zorgen voor de openbaredienstverplichtingen om mensen te helpen eens ze in de schulden geraken, maar we moeten ook erg inzetten op preventie. Maatregelen voor rationeel energiegebruik, zeker bij de heel kwetsbare groepen, zijn van heel groot belang. Het is nog altijd goedkoper, ook voor de doorrekening in het tarief van de distributienetbeheerder, om die mensen minder energie te laten verbruiken, dan achteraf niet-invorderbare schulden te moeten afboeken in de boekhouding en door te rekenen in de tarieven.

Eandis is bijvoorbeeld gestart met een proefproject om gratis daken te isoleren bij de kwetsbare gezinnen met budgetmeters. Eandis zegt zelf dat het effect in de tarieven kleiner is dan wanneer ze met zeer veel schulden worden geconfronteerd die ze niet meer kunnen invorderen en die worden verrekend in de eindprijs van alle consumenten. Preventieve politiek kan er dus voor zorgen dat er een kleinere last komt op het distributienettarief.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Mevrouw De Knop, ik heb niets tegen de openbaredienstverplichtingen op zich. Ik vind dat solidariteit er moet zijn. Ik vind wel dat die maatregelen moeten worden genomen voor diegenen die het het meeste nodig hebben en dat ze nu misschien niet altijd het meest efficiënt worden ingezet.

Minister, u bent niet bevoegd voor vele zaken die met energie te maken hebben en jammer genoeg ook niet voor de prijzen. Het enige voordeel van ook in de Senaat te zetelen, is dat ik minister Magnette kan vragen hoe het komt dat het sociale tarief veel te hoog is. Ik zal een vraag indienen en ik zal laten weten wat het antwoord is.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik vind het heel boeiend dat u zegt dat de nieuwe regeling die de CREG heeft uitgewerkt, maakt dat mensen bij een drop-out een duurder tarief moeten betalen. Dat is interessant. Ik ga dat zeker verder onderzoeken.

Ik kan ergens wel begrijpen dat men ook naar oplossingen gaat zoeken om iets te doen aan het stijgend aantal klanten bij distributienetbeheerders. Ik kan me wel voorstellen dat men voor een deel kijkt naar de regeringen voor een oplossing. De leveranciers trekken aan de alarmbel en geven aan dat het huidige systeem zijn grenzen heeft bereikt. Ik hoop dat het ook bij u niet in dovemansoren is gevallen.

U zegt zelf dat we moeten onderzoeken hoe we mensen terug naar het commerciële circuit krijgen. U zegt zelf dat we ervoor moeten zorgen dat we de groep die het echt nodig heeft, moeten kunnen scheiden van de groep die misschien misbruik maakt. U zegt dat we niet iedereen naar het OCMW moeten sturen, maar we moeten die twee groepen uit elkaar kunnen halen. Ik kijk uit naar wat u hierrond in de toekomst zult doen.

U suggereerde dat ik mijn invloed moest aanwenden om te wegen op de sociale tarieven. Minister Magnette is een socialist, misschien kunnen we het samen doen?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■